

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienu Komisija

Apelācija, ko 2007. gada 21. februārī ierosinājis Angel Angelidis par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 5. decembra spriedumu lietā T-416/03 Angelidis/Eiropas Parlaments

(Lieta C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Tiesvedības valoda — franču

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- apelācijas sūdzību atzīt par pieņemamu;
- apelācijas sūdzību atzīt par pamatotu;
- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā T-138/03;
- izdot rīkojumu lietu nodot atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzēju lūgumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā tās iesniedzēji lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu, jo ar to prasība ir noraidīta daļēji kā nepieņemama un pārējā daļā kā nepamatota.

Pirmkārt, attiecībā uz prasības pieņemamību apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Pirmās instances tiesas pamatojums ir pretrunīgs un ka, atzīstot, ka prasība par zaudējumu atlīdzību sakarā ar H.E.R. inficēšanos un nāvi tika iesniegta pēc 5 gadu noilguma termiņa beigām, šī tiesa ir pārkāpusi gan Tiesas Statūtu 46. pantu, gan Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu. Šajā sakarā viņi uzsver, ka, tā kā pieteikumu izskatīšanas brīdī viņu rīcībā nebija atbilstošu epidemioloģisko datu, kas ļautu precīzi noteikt viņu tuvinieku inficēšanās dienu, Pirmās instances tiesa nevarēja atzīt, ka ir iestājies viņu prasības iesniegšanai noteiktais noilguma termiņš.

Otrkārt, arī attiecībā uz prasības izskatīšanu pēc būtības apelācijas sūdzības iesniedzēji uzsver, ka Pirmās instances tiesa ir norādījusi pretrunīgu pamatojumu un ir pārkāpusi iepriekš minētās konvencijas 6. panta 1. punktu, pirmkārt, savu lēmumu pamatojot ar veciem ziņojumiem un neņemot vērā jaunākos epidemioloģiskos datus un, otrkārt, atzīstot, ka nav pierādīta cēloņsakarība starp norādīto kaitējumu un prettiesisko rīcību, kurā tiek vainotas Kopienu iestādes.

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Angel Angelidis (pārstāvis — E. Boigelot, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- apelāciju atzīt par pieņemamu un pamatotu un tādējādi
- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. decembra spriedumu lietā T-416/03 Angelidis/Parlaments;
- iztiesāt prāvu, apmierinot sākotnējo prasītāja prasību lietā T-416/03:
 - atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2003. gada 4. marta lēmumu par prasītāja novērtējuma ziņojuma par 2001. gadu galīgu pieņemšanu;
 - atcelt minēto lēmumu attiecībā uz 2001. gadu;
 - noteikt zaudējumus par nodarīto morālo kaitējumu un apdraudējumu karjerā gan būtisko kļūdu, gan arī ievērojami novēlotās minētā ziņojuma par 2001. gadu sagatavošanas dēļ, tādējādi radot īpašas neērtības, *ex aequo et bono* EUR 20.000 apmērā, tos palielinot vai samazinot tiesvedības laikā;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu apelācijas sūdzību prasītājs būtībā pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pieļāvusi vairākas kļūdas Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 26. un 43. panta, kā arī vispārīgo noteikumu par šo Civildienesta noteikumu pantu īstenošanu interpretācijā. Šīs kļūdas galvenokārt attiecas uz Pirmās instances tiesas veiktu plašu vērtējumu saistībā ar šauri skatāmiem gadījumiem, kuros var atkāpties no noteikuma, atbilstoši kuram novērtējuma ziņojuma vērtēšana un apstiprināšana ir jāveic diviem dažādiem novērtētā ierēdņa hierarhijas locekļiem, un Pirmās instances tiesas pieņēmumu par nepieciešamības

konsultēties ar tieši — salīdzinājumā ar šo ierēdni — augstākstāvošu ierēdni neesamību. Šo divu aspektu kontekstā apstrīdētajā spriedumā ir vērojama virkne trūkumu Pirmās instances tiesas sniegtajā pamatojumā, ar ko tādējādi nepareizi tika novērtēti vairāki prasītāja iesniegtie pierādījumi.

Apelācija, ko 2007. gada 23. februārī ierosinājusi Ferrero Deutschland GmbH par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 15. decembra spriedumu lietā T-310/04 Ferrero Deutschland GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Cornu SA Fontain

(Lieta C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ferrero Deutschland GmbH (pārstāvis — M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Cornu SA Fontain

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 15. decembra spriedumu lietā T-314/04 Ferrero Deutschland/ITSB — Cornu SA Fontain;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas pamatojumam norāda vienu apelācijas pamatu, atsaucoties uz to, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Kopienas tiesības, precīzāk, ka tā nepareizi interpretēja Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Saistībā ar to, iesniedzēja min sekojošus piecus argumentus.

Pirmkārt, Pirmās instances tiesa neņēma vērā faktu, ka attiecīgos sāļtos un saldus produktus ražo un izplata attiecīgā apjomā tie paši uzņēmumi, tai skaitā persona, kas iestājusies lietā. Otrkārt, Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, uzskatot, ka attiecīgām precēm ir tikai neliela līdzība, turpretim, šajā gadījumā, varētu konstatēt vismaz vidēju līdzības pakāpi. Treškārt, Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, piedēvējot preču zīmēm "Ferrero" un "Ferro" tikai "zināmu līdzības pakāpi", turpretim no argumentiem, kurus Pirmās instances tiesa pati norāda savā

spriedumā, vajadzētu secināt, ka šīm preču zīmēm ir vidēja vai pat augsta līdzības pakāpe. Ceturtkārt, Pirmās instances tiesa nepietiekami ņēma vērā dokumentus, kurus iesniedzēja apelācijas sūdzības iesniedzēja, lai izceltu preču zīmes "Ferrero" augsto atšķirību. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa sajaukšanas iespējas izvērtējumā pieļāva tiesību kļūdu, neņemot vērā daudzus faktorus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 40/94 septītajā apsvērumā.

(¹) OV 1994 L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Spānija) 2007. gada 12. marta rīkojumu — Ecologistas en Acción-CODA/Ayuntamiento de Madrid

(Lieta C-142/07)

(2007/C 129/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Spānija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ecologistas en Acción-CODA

Atbildētāja: Ayuntamiento de Madrid

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai no Padomes Direktīvas 85/337/EEK⁽¹⁾, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK, izrietošā vajadzība pēc noteiktās ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras ir attiecināma uz projektiem attiecībā uz būvdarbiem pilsētas ceļos, ņemot vērā projekta raksturu un lielumu, liela iedzīvotāju blīvuma zonu, vēsturiskas, kultūras vai arheoloģiskas nozīmes ainavu skārums?

2) Vai no Padomes Direktīvas 85/337/EEK, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK⁽²⁾, izrietošā vajadzība pēc noteiktās ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras ir attiecināma uz projektiem, kas ir šīs administratīvās tiesvedības priekšmets, ņemot vērā gan to, gan šosejas, kurā tos paredzēts īstenot, raksturu, iezīmes, lielumu, ietekmi uz vidi, apdzīvotības blīvumu, paredzēto un iespējamo sadalīšanu saistībā ar visaptverošu projektu, kurā iecerēts attiecībā uz vienu un to pašu šoseju veikt līdzīgas darbības?